

Mesterek és Idegen tollak

Hobo dupla CD-n rója le tiszteletét példaképei előtt

Huszonhat éve vesz részt *Földes László* *Hobo* a nagy magyar rock and roll cirkuszban. Ezt az időszakot számára a blues mellett a színház és a költészet is erősen meghatározta. A bő két és fél évtized egyes periódusaiban a *Hobo Blues Band* keretein belül sok minden, az ő számára kedveset, de elvben oda nem illőt – verset, bohóctréfákat, kuplét, színházat, népzénet – sikerült megvalósítania, más periódusában pedig rá kellett jönnie, ez a szellemiség nem minden tag számára világos vagy lényeges. Ekkor kezdett el előbb egyedül, később más muzikusokkal összefogva a *HBB* mellett mindenféle zenés-irodalmi műsorokat létrehozni, majd főként e társak segítségével jó öt évvel ezelőtt teljesen megújította együttesét, és a *Hobo Blues Band*ben azóta ismét minden ott van, ami számára kedves: blues, színház, költészet.

Véletlen egybeesés, de nagyjából a rendszerváltás óta építgeti a maga képzeletbeli hármast oltárát. Középen *József Attilával*, a két szélén *Jim Morrisonnal* és *Vlagyimir Viszockijjal*. Emellett a kezdetben ott voltak a fekete bluesénekesekek (*Muddy Waters*, *Elmore James*, *Willie Dixon*), a fehér bluesrockerek (*Rolling Stones*, *Cream*, *Fleetwood Mac*), *Bob Dylan* és *Jimi Hendrix*, majd jött hozzájuk *Allen Ginsberg*, később *Tom Waits*, legutóbb *Francois Villon*. (Plusz egy-két vers/dal erejéig korábban *Pilinszky János*, *Eörsi István*.) Nagyjából ők tehát *Hobo* mesterei, előtűnik rója le tiszteletét legújabb dupla CD-jén, amelynek címe stílszerűen: *Idegen tollak*.

Először persze különös, hogy egy közismerten antiálkoholista, antinikotinista és anticspadár ember, mint *Hobo* miért olyan mestereket választ magának, akik kivétel nélkül önpusztító

Az anyag ezúttal úgy szólal meg, ahogy a szöveg megérdemli

életet éltek, és magukra maradtan, idő előtt haltak meg. A bennük meglévő és műveikben megjelenő mély szenvedést és az ezzel némiképp összefüggő mély szenvedélyt azonban *Hobo* a maga módján szintén megélte, és a nehéz pillanatokban bevallása szerint éppen ezek a versek, dalok, költemények segítettek neki. Gyakorta érezte úgy, hogy egyes sorokat, gondolatokat helyette is megírtak, de hát ezzel nincsen egyedül.

Ez a mestani CD több szempontból mérföldkőnek számít *Hobo* pályáján. Egyrészt a különböző kínban, korban és közegben élő mesterének műveiből sikerült egységes egészet gyúrnia, bő két óra terjedelemben meggyőző szellemi-kulturális ívet húznia *Villontól Viszockijon át Waitsig*.

Másrészt ez az anyag ezúttal tényleg úgy szólal meg, ahogy azt a szöveg megérdemli: profin, igényesen, sokszínűen, részleteiben is kidolgozottan. A főként dzsesszen edzett muzikusokból álló csapat ugyanis az elmúlt években tökéletesen összeért, a zongorista *Nagy Szabolcs* játéka, hangszerelési leleményessége külön főnyeremény, de ugyanez elmondható az amúgy sokat foglalkoztatott *Hárs Viktor* bőgőse/basszusgitarosra és *Gyenge Lajos* dobosra vagy a máshol kevésbé szereplő fiatal gitárosra, *Fehér Gézára*. Így ez a bő két óra nemcsak szellemi, de zenei értelemben is erős kaland, még ha helyenként (különösen a második CD-n) az élmények kevésbé markánsak és maradandóak is.

J. B. Sz.